

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 2283/2022
22.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА ПР, СТР ... .., чији је пуномоћник Немања Кузовић, адвокат у Београду, против тужене Addiko bank АД Београд, чији је пуномоћник Војислав Недић, адвокат у ..., ради утврђења и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 21.975,30 динара, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 9983/21 од 05.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 9983/21 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 9Пж 9983/21 од 05.05.2022. године, преиначена је пресуда Привредног суда у Београду 35П 4190/2021 од 14.09.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништава одредба члана 7. став 1. Уговора о дугорочном кредиту ...-.../... од 19.04.2005. године у делу којим се тужиља обавезује да плати туженој накнаду за обраду кредита у висини од 1,5% од одобреног износа кредита и захтев да се тужена обавезе на исплату износа од 21.975,30 динара са законском затезном каматом од 19.04.2005. године до исплате, те је обавезана тужиља да туженој исплати износ од 19.500,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 403. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3) осим из члана 404. овог Закона.

Одредбом члана 487. став 1. ЗПП је прописано да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 480. став 2. ЗПП је предвиђено да се у поступку у привредним споровима сходно примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да против другостепене одлуке у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Наведени спор, инициран тужбом од 23.04.2021. године, има карактер привредног спора, у смислу члана 480. Закона о парничном поступку. Вредност предмета спора износи 21.975,30 динара. Како вредност предмета спора у овом парничном поступку очигледно не прелази износ од 30.000,00 евра, следи да предметни спор има карактер парнице у спору мале вредности.

У овој врсти спора, ревизија није дозвољена, на шта експлицитно упућује претходно цитирана одредба закона.

При том, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници о спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужила се не позива на члан 404. ЗПП, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци ове одлуке, тако што је одбацио ревизију тужиле, као недозвољену.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић